

ישראל הצילה השבוע את המלך חוסיין

לתישראל, בימי המשבר בירדן, היה מרצון או שלא מרצון בבחי' נת התערבות במלחמת-האחים שם.

עלידי איום בפעולה צבאית, יכלה ישראל להכריח את המלך להשאיר את צבאו בקו, ואף ל' תגבר אותו. במקרה זה היו הפי' דאיון, קרוב לוודאי, משתלטים סופית על ירדן.

עלידי הסרת כל סכנה בפעולה צבאית, יכלה ישראל לאפשר למו' לך לרכז את כל צבאו במוקרי המאבק נגד הפי'דאיון.

כך או כך, היתה זאת התערבות. השאלה לא היתה, איפוא, אם צריכה ישראל להתערב.

השאלה האמיתית היתה לטו' בת מי היא צריכה להתערב. לשון אחרת: האם היתה ישראל צריכה לתמוך בהמשך קיומו של המלך חוסיין, כפי שעשתה — או שהיתה צריכה לעזור בהפלתו?

יכולה לפתות את ישראל לכבוש את השטח מול בית-שאן ומעון-חיים? והרי הפי'דאיון מצידם לא הפסיקו את התקפותיהם בישראל גם בימי מלחמת-הא' חים בעמאן, וכל התקפה כזאת יכלה לשמש חו'אנה מספקת.

אם כן, מניין הביטחון?

אשר הגיעו הקרבות בעמאן השבוע לשיאם, חזרו כמה ערבים מבירת יר' דן לשכם. הם סיפרו כי לאורך כל הדרך עברו על פני שיירות ארוכות של חיילים, טאנקים ותותחים, שעלו מביקעת-הירדן ל' עמאן.

הם נמשו את החזית הישראלית כדי להציל את המלך חוסיין.

אין יכלו לעשות זאת? קשה להאמין כי שליט ירדן יחשוף את ארצו להתקפת-פתע ישראלית, גם בשעה שהוא עסוק במאבק עם הפי'דאיון.

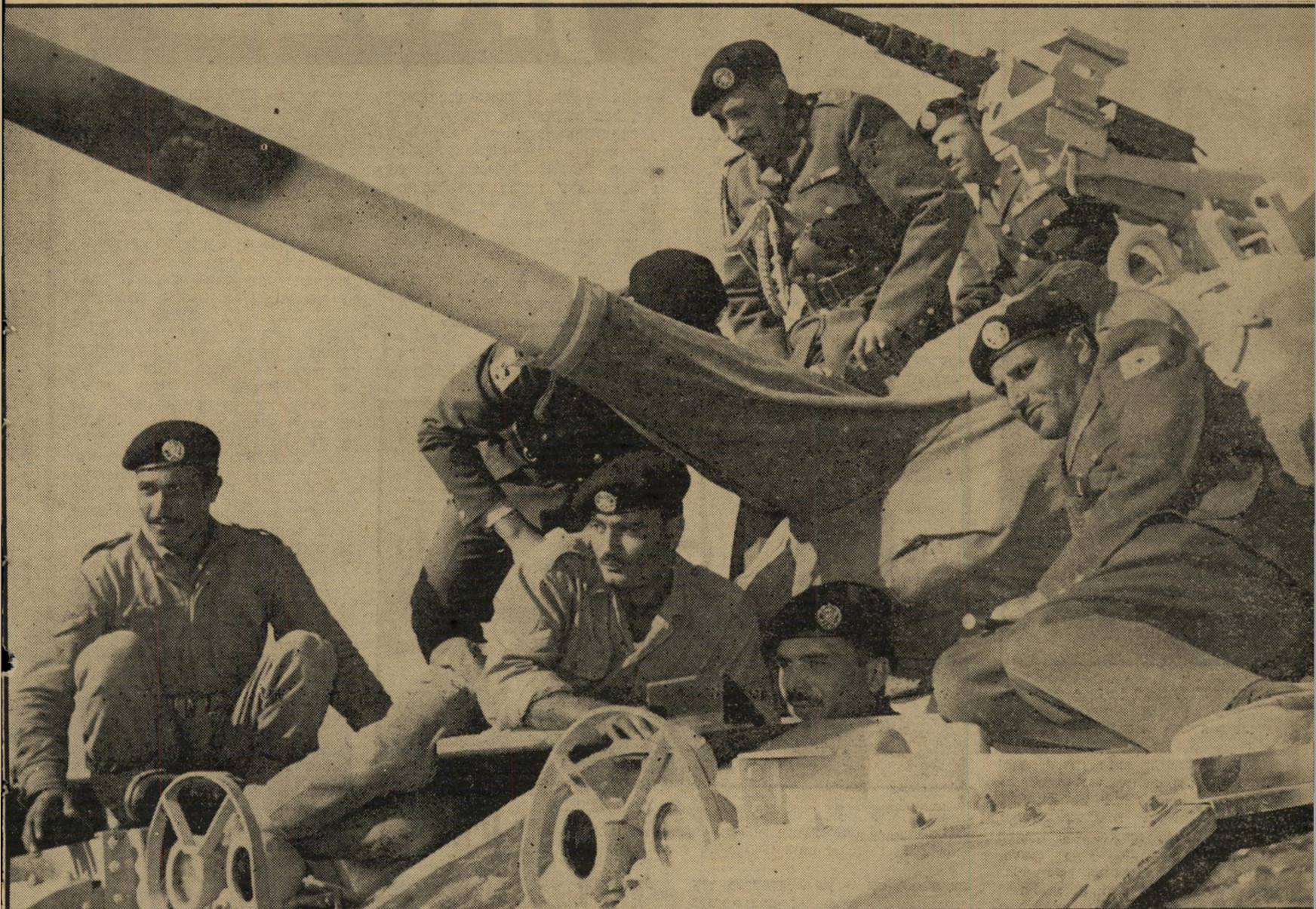
אם פקד על חייליו לנמשו את קריהאש, בוודאי היה מושוכנע לחי' ל' א יכוד להיות ספק שביטחוננו של המלך היה לועל מה לסמוך.

ישראל התערבה

מה הוא עו' שה. אם ניצל מישרנו השבוע מחורבן מוחלט, הרי זה הודות ליחידות צבאו ששוחררו ברגע המכריע מעול הראגה לשמירת קו הפסקת-האש עם ישראל.

ההבטח לאמריקאים

א יכוד להיות ספק שביטחוננו של המלך היה לועל מה לסמוך.

הסנק ובקציני שריון ירדניים. הקצין העומד מעל תותח הסנק הוא האלוף זאיד בן שאקר, מפקד חיל-השריון הירדני הנאמן למלך, שהודח מתפקידו בעיקבות זרישת החבלנים. במקומו התמנה מפקד חטיבה ירדני, שפקד על הכוח הירדני בכראמה, בעת פשיטת צה"ל שם.

התשובה על כך היתה מוסכמת מאוד. ולראייה: ניתנו לפחות ארבע תשובות שונות.

האופציה: כיבוש או שלום

ה תשובות האלה יוצרות ספיפט משונה מאד, השונה מכל הדגמים הי' קודמים בוויכוחים ישראלים. כי נוצרה מעין שותפות-דיעה בין הניצים הקיצוניים והיונים הקיצוניות מצד אחד — נגד הני' כל מעשה וכל מחדל של ממש-

הם שוחררו — למעשה — ע'י ידי ישראל. במדינת ישראל התווכחו האורחים והעס' קנים, בשיחות אינ'ספור, בשאלה אם צריכה המדינה להתערב בסיכסוך הפנימי בירדן. שאלה זו היתה בלתי-מצאוית. כי ישראל כלל אינה יכולה שלא להתערב.

עצם קיומה של ישראל משפיע על המצב הפנימי בירדן. לולא מלחמת ישראל-פלסטין, לא היו אירגוני הפי'דאיון הופכים את עמאן לבסיס המרכזי, כך שהעיר היא עתה בירה כפולה — בירת ממלכת חוסיין, ו' בירת מערכת-הפי'דאיון הבינלאומית. כל מעשה וכל מחדל של ממש-

המלך חוסיין יושב בתא הנהג של טנק פטון ירדני בעת ביקור באחת מיחידות חוסיין נראה בתמונה מוקף באנשי צוות

אין ספק כי השגריר האמריקאי בעמאן הכמיה למלך חוסיין בצו' רה הדימשמעות שישראל לא תני' צל את ההזדמנות, וזאת תפתח בשום פעולות צבאיות נגד ירדן בתקופת המשבר. הפעולות הצבאיות הרגי' לות נפסקו כמעט לגמרי. מטוסי חיל-האוויר הישראלי, שהפציצו ללא-הפסק את הקו המצרי בדרום, לא הפציצו באותם הימים את הקו הירדני. במשברים קודמים מסוג זה, בשנים האח' רונות נקטה ארצות הברית צעדים נמרצים מאוד כדי להבטיח שבעלת-בריתה האחת (ישראל) לא תתקיף את בעלת-בריתה הש' ניה (ממשלת חוסיין בירדן) בשעה שזו עמדה על נפשה נגד הפי'דאיון.

המלך ומפקד השריון

השריון עליהן הוא סומך בדיכוי החבלנים. לוטין כי צה"ל לא יזוון. מניין היה לו ביטחון זה? אין יכול היה להיות בטוח שלא יעלה על דעתם של הניצים בצמרת ישראל לנצל את ההזדמנות למיבצע-בזק — למשל, לכ' בוש את ביקעת-הירדן המיוחזרת ואת הי' רכסים הראשונים ממול, בלי כל התנגדות מצד צבא אויב?

מניין הביטחון

ה עתה נסערו הרוחות בישראל בגלל הריגת הילדים בבית-שאן. האם לא עלה על דעת המלך כי הוצאת צבאו מן החזית